

Forslag

til

Lov om børnetandpleje

Fremsat den 20. januar 1976 af *Erlendsson* (FP), *Svend Andersen* (Rosk.a.) (FP),
Halogaard (FP) og *Jørgen Junior* (FP)

§ 1. Alle børn med fast bopæl i Danmark har adgang til vederlagsfri forebyggende og behandelende tandpleje indtil det fyldte 16. år hos privat praktiserende tandlæger.

§ 2. Børnetandplejen omfatter:

- a) Almene forebyggende foranstaltninger — herunder oplysningsvirksomhed m.v. — som må anses for påkrævede og praktisk gennemførlige.
- b) Individuelle forebyggende foranstaltninger — herunder oplysning af det enkelte barn og dets forældre — og instruktion i tandpleje for det enkelte barn.
- c) Regelmæssige tandlægelige undersøgelser af tandsystemets udvikling og sundhedstilstand.
- d) Tandlægelig behandling af tandsygdomme og tandstillingsfejl i det omfang, bevarelsen af tandsystemet i god, funktionsdygtig stand kræver det. Tandregulering og lignende, der helt eller overvejende er kosmetisk begrundet, er således ikke omfattet af loven.

§ 3. Ydelserne honoreres af den offentlige sygesikring efter regler, der fastsættes ved overenskomst mellem Dansk Tandlægeforening og den offentlige sygesikring.

§ 4. Ved fremsendelsen af cpr.-kortet vedlægger folkeregistret vejledning om den vederlagsfri børnetandpleje. Den offentlige sygesikring indkalder efter barnets fyldte 3. år til halvårslige tandeftersyn i de tilfælde, hvor manglende tandlægeregningsformularer viser, at disse ikke har fundet sted.

§ 5. Sygesikringen er forpligtet til efter regler fastsat af indenrigsministeriet efter samråd med sundhedsstyrelsen at afgive oplysninger om virksomheden i medfør af denne lov.

§ 6. Loven træder i kraft den 1. juli 1976.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov om børnetandpleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 461 af 2. september 1974.

Bemærkninger til lovforslaget.

En af de store politiske opgaver i Danmark er at finde udvej til besparelser på de offentlige budgetter. Dette må medføre en ændring af den traditionelle måde at budgettere og prioritere på. Ressourcepildet bliver mindst, hvis der prioriteres efter nytteværdi.

I tilfælde, hvor sociale ydelser lige så godt og billigere kan udføres i privat sektor, bør dette ske. Derved forhindres den selvforstærkende vækst i den offentlige sektor, der i højere grad har været kvantitativ end kvalitativ.

Den nuværende børnetandplejeordning er unødigt kostbar, hvad angår etablering, vedligeholdelse og

drift. Iflg. Statistiske Efterretninger nr. 43 af 1975, tabel side 989, udkommet 4. juli 1975, er kommunernes budget for børnetandplejen for 1975-76 på 408,6 mill. kr. Beregninger foretaget på grundlag af enkelte kommuners børnetandplejebudgetter viser, at disse kommuner kunne have fået de samme ydelser billigere i den private sektor.

I kommuner, som på dispensationsbasis leder børnetandpleje foretage hos privatpraktiserende tandlæger, er der tilfredshed med ordningen, og beregninger har vist, at driften af offentlige klinikker ville koste indtil 50 pct. mere, hvortil kommer etableringsudgifterne.